

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Titulus IV. Ne Prælati vices vel Ecclesias sub annuo censu aliis relinquunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

minus suspendat effectum excommunicationis pro illa vice, ne scilicet excommunicatus peccet communicando cum ipso Pontifice, neve in excommunicationem minorem propter illum actum incidat.

Quest. 116. Quo recurrendum pro petenda & obtinenda absolute & dispensatione à Pœnis Simoniæ, & qualiter concipienda supplicatio?

1. **R** Esp. ad Primum, si Simonia sit publica, adeoque dispensatio necessaria etiam pro foro externo, eaque reservata Papæ, recurrendum est ad Datariam Apostolicam, & supplicatio consignanda summo Datario. Si verò est occulta, adeoque dispensatio necessaria pro solo foro interno, recurrendum est ad S. Pœnitentiariam, inscribendaque supplicatio Cardinali summo Pœnitentiaro.

2. **R** Esp. ad Secundum, in supplicatione præter alia, exprimendi fructus ex beneficio Simoniacè obrento percepti, & consignandi summo Datario, quamvis, ut Corradus in *prax. dispens. l. 5. c. 9. n. 13. & 14.* Hodiedum super illis consignatis fiat transactio, ita ut ex illis pars tertia vel etiam major remittatur delinquenti, prout visum fuerit, Datario. Dein ut casus unà cum causis dispensandi exactè in ea exprimatur, consultum, ut Reiffenst. *h. t. n. 345.* ut his expostis alicui procuratori generali vel alteri bono practico scribatnr, ut vel ipse supplicationem juxta stylum curiæ formet, vel ab alio practico formari faciat, ne vel ex hoc ipso defectu supplicationis minus aptè ad stylum curiæ conceptæ gratia dispensationis denegentur.

Quest. 117. Quæ forma servanda in ipsa

absolute & dispensatione, ejusque executione?

1. **R** Esp. ad Primum: Ad valorem dispensationis in pœnis Simoniæ, nulla certa forma præscripta, unde, si Episcopus utatur verbis, quæ sufficienter expriment voluntatem dispensandi, censetur hoc ipso validè dispensasse. Castrop. *l. c. num. 8.* quod ipsum in dispensatione Pontificia à fortiore locum habet. Ad abolitionem quoque & dispensationem à confessario ex commissione faciendam, nulla requiritur certa forma præscripta, unde satis est adhibere verba, quæ expriment tolli pœnas. Quamvis tamen ad tollendas censuras, aliasque pœnas adhibendum verbum *absolvo*. Ad tollendam irregularitatem verbum *dispensatio*. Porro formulam, quâ uti potest ad ritè exequendam commissam sibi dispensationem, ponit Reiffenst. *n. 347.* quam lege apud illum.

2. **R** Esp. ad Secundum: De cætero in executione dispensationis Apostolicæ in pœnis Simoniæ in solo foro interno à pœnitentiaria datæ diligenter attendendus & observandus tenor literarum dispensationis, in quibus si circa restitutionem fructuum non dispensatur, injungi solet confessario, ut cum Simoniaco non dispense, priusquam fructus ex illo beneficio indebitè perceptos in totum restituat, vel si in presentiarum ob ejus paupertatem non potest, se restitutum promiserit, cum primum poterit, etiam cum aliquo suo incommodo & indigentia. ut Corrad. *l. c. c. 11.* Item non dispense, priusquam beneficium Simoniacè acceptum dimittat, & novam illius provisionem à confessario per S. Congregationem deputato pro foro conscientiæ obtineat.

TITULUS IV.

Ne Prælati vices suas vel Ecclesias sub annuo censu aliis relinquunt.

Quest. 118. An & qualiter Prælati vices suas vel Ecclesias sub annuo censu aliis relinquere possint?

R Esp. Cùm Quæstio hæc varios sensus ingerere possit, separando manifesta à minus claris, notandum primò, non venire in hanc Quæstionem; num Prælati ipsas Prælaturas, Dignitates, officia & beneficia Ecclesiastica cedere, & in alios transferre possint pro pretio, sive simul ac semel soluto, sive annuatim certum censum pendendo; constat enim apertè, id Simoniacum esse, ratione spiritualis jurisdictionis, potestatis, administrationis, regiminis animarum illis annexis. Secundò posse ac debere Episcopum Vicario suo Generali committere jurisdictionem suæ diœcesis, præstando illi annum stipendium seu salarium ex camera episcopali absque eo, quòd ipse eam dimittat. Quòd aliud longè est, quàm Episcopum relicta sua jurisdictione, vel potius retentâ illâ habitualiter, ejus exercitium concedere alteri, ac ita illi suas vices, accepto ab eo annuo censu committere, uti olim fuisse consuetudinis constat ex *c. 1. 2. 3. h. t.* quam consuetudinem ibidem Papa vocat enormem, ac reprobat utpote venditionem hujus exercitii in se spiritualis adeoque Simoniæ continentem. *Præ-*

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

terquam quòd id cedat in gravamen subditorum, dum hac occasione Committarii istiusmodi officiales, ut ultra pecuniam, quam pendere debent Episcopo, lucentur aliquid, faciliè extorquent per fas & nefas à subditis pecunias, ac ita judicia pervertuntur ab iis, loco pœnæ personalis seu corporalis pecuniam ex rebus impositam exigendo; ut cum Abb. in *c. 1. h. t. n. 4.* Azor. *p. 3. l. 12. c. 14. q. 1.* Pirh. *h. t. n. 2.* ob quam rationem prohibetur quoque, *Auth. ut Judices quoquo suffragio.* venditio jurisdictionis temporalis, cum, etsi id Simoniacum non sit, sit tamen turpe & illicitum lucrum. Atque ita etiam in Concil. Trid. *sess. 25. c. 11. de reform.* Sancitum & prohibitum jurisdictiones Ecclesiasticas seu facultates nominandi aut deputandi Vicarios in Spiritualibus locare, uti & illarum conductores eas per se aut alios exercere, ne aliàs concessionem istiusmodi etiam à Sede Apostolica factæ censeantur subreptitiæ. Sed neque pro jurisdictionis Ecclesiasticæ locatione facit, quòd pro remissione jurisdictionis, quam in Ecclesiam vel Monasterium aliquod habet Episcopus, is annuam pensionem exigere & recipere posse videatur, vi *c. constitutus h. t.* nam & ipsum illicitum & Simoniacum est, cum paria sint, quòd ad Simoniæ concedere & remittere jurisdictionem pro pretio. juxta *c. veniente test. & attest. jundâ Gloss. v. remittere. & c. querelam.*

relam, de Simon. cit. autem c. constitutus. Penſio ſeu cenſus annuus non tanquam pretium & æſtimatio remiſſæ jurisdiſtionis, ſed in illius ſive præteritæ jurisdiſtionis recognitionem, & conceſſæ libertatis ſignum ſit reſervatus, ut Gloſſ. in cit. c. conſtitutus, v. recompensare. Abb. ibid. n. 17. Suar. de Simon. c. 24. n. 37. Wiefn. h. t. n. 5. juxta c. recepimus. de privileg. Neque etiam praxis Curiz Romanæ, in qua vendi videntur Clericatus Cameræ & Auditorum munia, habentia annexam jurisdiſtionem Eccleſiaſticam nomine Papæ exercendam. Nam diſtinguendum inter jurisdiſtionem & emolumentum temporale, quorum prius vendi nequit ſine Simonia; ſed neque poſterius ut jurisdiſtioni conjunctum. Can. ſi quis objecerit. 1. q. 3. Quo non obſtante, vendi poteſt dictum emolumentum ſecundum ſe & nude ſpectatum, ſeu ut ſeparatum ab illa jurisdiſtione. arg. c. ſin. h. t. Non ſecus ac in beneficio fructus ſine Simonia vendi poſſunt, dum illi iuſque illos percipiendi à titulo ſeu officio ſpirituale autoritate Pontificia ſeparatum, ut Abb. l. c. n. 2. Angel. V. Simonia 2. n. 2. Suar. l. c. c. 20. n. 6. Caſtrop. tr. 17. d. 3. p. 12. n. 7. quos citat & ſequitur Wiefn. num. 6. de quo poſteriore ſit

Quæſt. 119. Num Poſſeſſiones, redditus Eccleſiæ, fructuſque beneficiorum pro annuo cenſu elocari poſſint?

Resp. Affirmativè. arg. c. ſin. h. t. Ubi dum agitur de locatione Eccleſiæ, nomine Eccleſiæ veniunt ſolùm fructus & obventiones, poſſeſſiones Eccleſiæ ſeu ipſa prædia illius, ex quibus dicti fructus proveniunt, ut cum Gloſſ. in cit. c. ſin. V. Præfatam Eccleſiam. hæc enim elocari poſſunt ad tempus modicum, ut patet ex c. ad audientiam. de rebus Eccleſ. alien. & quidem jure antiquo non ultra novennium, hodieum verò non ultra triennium citra licentiam Papæ. juxta Extrav. ambitioſa. de rebus Eccl. alien. ubi ea recepta. Qua tamen conſtitutione etſi Covar. l. 2. reſol. c. 16. n. 6. in ſin. Redoan. tract. de reb. Eccleſ. non alien. q. 58. n. 44. & ſeq. Et alii nonnulli probabiliter putent prohiberi tantùm ad triennium locationem rerum Eccleſiæ, quales ſunt fundi & prædia, non verò fructuum; ſed hos ultra triennium elocari poſſe, etiam ad vitam beneficiarii; contrarium tamen in puncto juris veriùs cenſet Pirh. h. t. n. 6. eò quod dicta conſtitutio generaliter loquatur prohibendo ultra triennium elocari omnes res & bona Eccleſiaſtica, fructus autem beneficiorum ſint etiam res & bona eccleſiaſtica.

Quæſt. 120. Quæ pœna conſtituta contra dictam prohibitionem concedentibus & recipientibus jurisdiſtionem exercendam pro pretio ſeu annuo cenſu ejusve exercitium?

Resp. Tam dans quàm recipiens jurisdiſtionem eccleſiaſticam, regimen Eccleſiæ, ſeu animarum pro pretio, excluduntur ab Eccleſia, in cujus contumeliam res ſeu pretium datum & acceptum. c. conſulere de Simon. Dein dans pretium pro officio, jurisdiſtione & regimine Eccleſiæ, à Clero remouetur, & ſic amittit officium & jurisdiſtionem conceſſam. Episcopos etiam eam concedens perdit poteſtatem concedendi hujusmodi officium, c. 10. h. t. item ſuſpeditur ad tempus pro qualitate delicti. c. 2. h. t. & ibid. Gloſſ. v. percellatur.

Quæſt. 121. Qualiter Papa ſine Simonia exigat & recipiat annatas?

Resp. Annatas (hoc eſt, integros fructus primi anni ex Episcopatus, Prælatutis aliſque beneficiis vacantibus, dum hi excedunt ſummam 24. aureorum) ſine Simonia juſtè & rationabiliter exigat ac recipit Papa, ut oſtendunt Fagn. in c. 1. h. t. Azor. p. 2. l. 7. c. 12. cum non exigantur & ſolvantur pro collatione ſeu proviſione Prælaturarum & beneficiorum tanquam pretium, aut merces conferenti debita, nec pro ullo jure ſpirituale aut ſpiritualeſ annexo, ſed tanquam fructus ad eum ſpectantes, quos, uti potuit, ſeparatos à beneficiis ſibi reſervavit juſto titulo, nimirum partim ſuæ ſeu Sacræ Sedis, partim in miniſtrorum ſeu officialium, quorum opera in totius Eccleſiæ gubernatione eger, ſuſtentionem, adeoque quod ſuum eſt, ſibi que competit veluti quid temporale, ab omni titulo & jure beneficii ſeparatum exigat, & confert. Confirmaturque idipſum exemplo ſummi Sacerdotis veteris legis, cui à minoribus Sacerdotibus ac Levitis ex præcepto divino, c. 18. Numeror. debebantur & ſolvebantur decimæ decimarum. Item à ſimili, dum omnibus Eccleſiis & Clericis ſuæ diœceſis Episcoporum eſt imponere, & ab iis exigere ſubſidium caritativum pro ſuis neceſſitatibus. Item ex eo, quòd ſi Papa conferens alicui beneficium fructus illius reſervare poteſt ex parte vel ex toto in alterius indigentis ſubſidium, vel penſionem beneficio imponere in gratiam alterius, cur non etiam idipſum poſſit in commodum Cameræ ſuæ, vel Miniſtrorum ſuorum neceſſariis egentium; ita ſerè Pirh. h. t. num. 9. qui etiam num. 10. bene advertit, ſignum manifeſtum eſſe; has annatas non pendit pro collatione beneficiorum, ſivè ſint ex majoribus & conſiſtorialibus, ut Episcopatus, Abbatia, ſive ex minoribus, ſed tanquam fructus primi anni Pontifici reſervatos, quòd dum eadem Prælatura ſeu beneficium intra annum bis aut ſæpius vacat, illudque ſucceſſivè duobus vel tribus confertur, annata non niſi ſemel exigantur & ſolvantur. Verùm de annatis vide me fuſius tractantem in foro beneficii p. 2. q. 601. & p. 3. q. 189. & 190.

TITULUS V.

De Magiſtris, & ne aliquid exigatur pro Licentia docendi.

Quæſt. 122. Literatorum gradus quotuſque ſint, & quid ſinguli importent?

Resp. Primò: Literatorum in ſcientia aliqua ſeu diſciplina, ſive facta, ſive profana teſtimonio & honore publico ornatorum tres Ordines ſeu gra-

dius ſunt, nempe Baccalaureatus, Licentia, Doctoratus ſeu Magiſterium, etſi in locis aliquibus hi gradus non omnes, vel non ita gradatim recipiantur, & cæteri ſupremo præmittantur.

2. Resp. Secundò: In loco infimo ſtant Baccalaurei, ſic magis congruè dicti à Bacca lauri ſive ejus frondibus jam baccatis & frugiferis, ut Alciat. in L.